Semenderin
Yağmur
Çizmeleri
Ebru Mina TOMURCUK

Semenderin Yağmur Çizmeleri

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük Yeşil Orman'ın, eğrelti otlarının uzun uzadıya büyüdüğü ve yağmurun usulca yağdığı sıcacık bir köşesinde, Sal adında küçük bir semender yaşardı. Sal'ın yumuşak sarı benekli, pürüzsüz, parlak zeytin yeşili bir derisi ve mutlu olduğunda sallanan uzun, kıvrık bir kuyruğu vardı. Yağmurlu günleri her şeyden çok severdi, çünkü su birikintileri su sıçratmak için mükemmeldi.

Bir sabah parlak kâğıda sarılı bir paket geldi. İçinde kalın, tümsekli tabanlı parlak kırmızı lastik yağmur çizmeleri ve ona uyan küçük sarı bir yağmur şapkası vardı. Sal onları hemen giydi ve dört küçük parmağını içinde kıpırdattı. 'Bunlar şimdiye kadarki en güzel çizmeler!' diye sevindi ve en iyi arkadaşı kurbağa Ferdie'ye göstermek için dışarı koştu.

Ferdie yuvarlak ve tombuldu, parlak bahar yeşili bir derisi ve soluk krem rengi bir karnı vardı. Ön cebi olan mavi kot tulum giyer ve küçük aletlerle dolu minik bir alet kemeri taşırdı. 'Çizmeler çok güzel!' dedi Ferdie, Sal'ın yanında zıplayarak. Ama Sal ıslak, yosunlu patikaya adım attığında ayakları altından kayıverdi ve yumuşak bir şıpırtıyla bir su birikintisine düştü.

'Eyvah!' dedi Sal, yüzü kızararak. Yeniden denedi ama çizmeler ıslak yaprakların üzerinde kayıp durdu. 'Bu çizmeler fazla kaygan,' diye iç çekti. Ferdie yanına zıplayıp onu ayağa kaldırdı. 'Endişelenme,' dedi Ferdie. 'Bunu düzeltebiliriz. Hadi deney yapalım!' Sal çizmelerine baktı ve başını salladı. 'Tamam,' dedi. 'Deneyelim.'

Ferdie alet kemerini açtı ve minik bir rulo tümsekli lastik şerit çıkardı. 'Tabanlara tümsekler ekleyelim,' dedi. 'Tümsekler yere tutunabilir.' Sal, Ferdie'nin şeritleri kırmızı çizmelerin tabanlarına yapıştırmasını izledi. 'İşte oldu!' dedi Ferdie. 'Şimdi ıslak patikada yürümeyi dene.' Sal dikkatle bir adım attı, sonra bir adım daha.

Sal yavaşça yürüdü ama tümsekler çizmeleri sallantılı yaptı. Sağa sallandı, sola sallandı, sonra yumuşak yosunun üzerine pat diye oturdu. 'Tümsekler fazla tümsekli,' dedi. 'Bilyelerin üzerinde yürüyormuşum gibi.' Ferdie küçük bir deftere yazdı. 'Fazla tümsekli,' dedi. 'Bu işe yaramayan bir fikir oldu. Başka bir şey deneyelim.'

Ferdie düşündü de düşündü. 'Tabanları düz ve geniş yapsak nasıl olur?' diye önerdi. 'Geniş tabanlar ağırlığını yayabilir.' İki düz lastik parçası kesip çizmelere yapıştırdı. Sal yeniden denedi ama düz parçalar çizmeleri ağır ve hantal yaptı. Islak bir taşta kaydı ve bir yaprak yığınının içine düştü. 'Fazla ağır,' dedi, kuyruğundaki yaprakları silkeleyerek.

Ferdie pes etmedi. 'Dikenli tutuşlar nasıl olur?' dedi. 'İçeri giren minik pençeler gibi.' Tabanlara küçük lastik dikenler taktı. Sal dışarı çıktı ve birkaç adım yürüdü. Dikenler çamura battı ama pürüzsüz ıslak bir kayaya bastığında dikenler kaydı ve yine düştü. 'Fazla dikenli,' dedi Sal, dirseğini ovuşturarak.

Sal'ın cesareti kırılmaya başladı. 'Belki de yağmur yağdığında sadece içeride kalmalıyım,' dedi. Ama Ferdie yuvarlak bir parmak ucuyla omzuna dokundu. 'Üç fikir denedik,' dedi Ferdie. 'Bu, doğru olana üç adım daha yaklaştığımız anlamına gelir. Her çifti dışarıda test edelim ve ne olacağını görelim.' Sal biraz gülümsedi. 'Tamam,' dedi. 'Denemeye devam edelim.'

Dışarı çıktılar ve tümsekli çizmeleri yosunlu patikada test ettiler. Sal yosunda kaydı ama kuru taşlarda ayakta kaldı. Sonra düz, geniş çizmeleri ıslak yapraklarda test ettiler. Sal yapraklarda ayakta kaldı ama çamurda kaydı. Dikenli çizmeleri çamurda test ettiler. Sal çamurda ayakta kaldı ama pürüzsüz kayalarda kaydı.

Ferdie her şeyi defterine yazdı. 'Yani tümsekler taşlarda işe yarıyor, düz taban yapraklarda işe yarıyor, dikenler de çamurda işe yarıyor,' dedi. 'Ama hepsinde işe yarayan bir şey bulmalıyız.' Sal çizmelerine baktı. 'Ya bunları karıştırsak?' diye sordu. 'Tümsekler, düz taban ve dikenler bir arada?' Ferdie'nin altın rengi gözleri parladı. 'Bu harika bir fikir!'

Ferdie işe koyuldu. Önünde küçük tümsekler, ortasında düz bir bölüm ve arkasında minik dikenler olan yeni bir taban yaptı. Bunları dikkatlice Sal'ın kırmızı çizmelerine yapıştırdı. 'Hadi bunları test edelim,' dedi. Sal derin bir nefes aldı ve ıslak patikaya adım attı. Yosunda, yapraklarda, çamurda ve pürüzsüz kayalarda yürüdü. Çizmeleri sapasağlam tutundu!

Sal bir kez bile kaymadan büyük su birikintisine kadar yürüdü ve geri döndü. 'Kaymıyorum!' diye sevindi, küçük bir dans yaparak. Ferdie etrafında zıplayıp yuvarlak parmak uçlarını çırptı. 'Başardık!' dedi Ferdie. 'Problemi çözdük!' Sal arkadaşına sarıldı. 'Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim,' dedi. 'Seninle deney yapmak çok eğlenceliydi.'

O günden sonra Sal kırmızı yağmur çizmelerini her yerde giydi, yer ıslak ve kaygan olsa bile. Su birikintilerinde su sıçratmayı ve yosunlu patikalarda yürümeyi çok sevdi. Ve bir arkadaşının kaydığını gördüğünde hep şöyle derdi: 'Endişelenme! Deney yapıp bir yol bulabiliriz.' Ferdie de başını sallar ve defterini çıkarırdı.

Sal ve Ferdie sık sık ıslak bir kütüğün üzerinde birlikte oturup yağmurun yağışını izlerlerdi. 'Biliyor musun,' dedi Sal, 'eskiden çizmelerin sadece çalışması gerektiğini düşünürdüm. Ama artık biliyorum ki bazı şeyler sabır ve yeni şeyler denemek istiyor.' Ferdie gülümsedi. 'İyi arkadaşlar da bunu eğlenceli kılıyor,' dedi. Gökyüzünde uzanan bir gökkuşağını izlediler.

Yani bir gün parlak kırmızı yağmur çizmeleri ve sarı şapkasıyla, mavi tulumlu bir kurbağayla birlikte ıslak bir patikada güvenle yürüyen bir semender görürseniz, bilin ki onlar kaygan bir problemi birlikte çözmüşler. Ve size şöyle diyecekler: denemeye devam edin, sabırlı olun ve her zaman bir arkadaşa yardım edin. Doğru tasarımı böyle bulursunuz.